

Najvyšší súd
Slovenskej republiky

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 19. 03. 2012

5SŽ/19/2011

Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa 22. 03. 2012

Rada pre vysielanie a retransmisiu Dobrovičova č. 8, Bratislava 811 02	
19-03-2012	
Podanie číslo: 1619	Cieľo zplnené
Prílohy/číslo:	Výstavuje: 15

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej, v právnej veci navrhovateľa MAC TV, s. r. o., Brečtanová č. 1, Bratislava, IČO: 00 618 322, zastúpeného advokátskou kanceláriou Bugala – Ďurček, s. r. o., so sídlom Drotárska cesta č. 102, Bratislava, v zastúpení advokátom Mgr. Petrom Ďurčekom, proti odporkyňi Rade pre vysielanie a retransmisiu, so sídlom Dobrovičova č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/58/2011 z 21. júna 2011, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne z 21. júna 2011 č. RP/58/2011 **potvrďuje**.

Navrhovateľ **je povinný** zaplatiť súdny poplatok na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v sume 66 eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Navrhovateľovi náhradu trov konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie:

Rozhodnutím odporkyne č. RP/58/2011 z 21. júna 2011 odporkyňa – Rada pre vysielanie a retransmisiu (ďalej aj „Rada“) v správnom konaní č. 123-PL0/O-1235/2011,

ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z. z.“) postupujúc podľa § 71 zákona, § 64 ods. 1 písm. d/ a písm. a/ a § 67 ods. 3 písm. c/ zákona č. 308/2000 Z. z. uložila navrhovateľovi pokutu vo výške 700 eur za porušenie povinnosti uvedenej v § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že dňa 05. decembra 2010 odvysielal o cca 16:47:28 hod. upútavku na program C. S. I. Miami, o cca 16:48:23 hod. upútavku na program Profesionáli, o cca 16:48:57 hod. upútavku na program Súdna sieň, o cca 17:13:07 hod. upútavku na program C. S. I. Miami, o cca 17:13:32 hod. upútavku na program Odsúdené, o cca 17:13:56 hod. upútavku na program C. S. I. New York, o cca 17:14:28 hod. upútavku na program Panelák, o cca 17:46:48 hod. upútavku na program Vtierka Castle, o cca 17:47:14 hod. upútavku na program Súdna sieň, ktoré neboli označené grafickým symbolom Jednotného systému označovania, vyhláška Ministerstva kultúry Slovenskej republiky č. 589/2007 Z. z. (ďalej len „JSO“), po celý čas ich vysielania, čím došlo k nesprávnemu uplatneniu JSO. Ďalej vo výroku rozhodnutia uviedla, že podľa § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. „uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila“, a že v zmysle § 67 ods. 16 zákona č. 308/2000 Z. z. je pokuta splatná do 30 dní odo dňa nadobudnutia splatnosti rozhodnutia a je potrebné ju uhradiť na účet: 7000088921/8180, VS 5811, KS 6548.

Rada svoje rozhodnutie odôvodnila, okrem iného, vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami, písomným prepisom/popisom predmetných upútaviek na programy C. S. I. Miami, Profesionáli, Súdna sieň, Odsúdené, C. S. I. New York, Panelák a Vtierka Castle s konštatovaním, že navrhovateľ porušil svoju povinnosť tým, že odvysielal upútavky bez toho, aby po celý čas ich vysielania označil grafickým symbolom JSO.

Pri určení výšky pokuty poukázala na to, že navrhovateľ bol od účinnosti zákona č. 308/2000 Z. z. sankcionovaný za porušenie ustanovenia § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. v minulosti a mu bola viackrát uložená pokuta, pričom poukázal na príslušné rozhodnutia a výšku jednotlivých pokút.

Z odôvodnenia rozhodnutia tiež vyplýva, že Rada pri určovaní pokuty za porušenie povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. vzala do úvahy najmä závažnosť správneho deliktu, trvanie správneho deliktu, predmetný rozsah a dosah vysielania, mieru zavinenia, následky a spôsob porušenia povinnosti. Taktiež argumentovala objektívnou zodpovednosťou navrhovateľky za správny delikt.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) v zákonnej lehote opravný prostriedok (§ 250l a nasl. OSP) domáhajúc sa zrušenia rozhodnutia a vrátenia veci odporkyňi na ďalšie konanie. Namietal, že konanie správneho orgánu predchádzajúce rozhodnutiu trpí takými vadami, ktoré mali vplyv na zákonnosť, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, je nezrozumiteľné, neurčité, nemá dostatok dôvodov, a preto je nepreskúmateľné a nezákonné.

Podľa navrhovateľa rozhodnutie správneho orgánu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko sa v posudzovanom prípade jednalo o odvysielanie vždy dvoch samostatných komunikátov, pričom prvým komunikátom bola upútavka na vysielanie programovej služby, a teda vlastná propagácia, ktorá spĺňala všetky formálne a obsahové požiadavky v zmysle zákona.

Druhým komunikátom bolo oznámenie vysielateľa o vlastnom programe v zmysle § 37a ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z., ktorým vysielateľ informoval verejnosť, a ktoré malo všetky obsahové a formálne náležitosti takéhoto komunikátu.

Vytýkal Rade, že spojila tieto dva komunikáty do jedného celku a vyhodnotila toto spojenie ako porušenie zákona č. 308/2000 Z. z., pričom nie je zrejmé, prečo takýmto spôsobom postupovala, a preto je rozhodnutie nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

Podľa navrhovateľa nezrozumiteľnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov je zdôraznená tiež skutočnosťou, že v tom istom konaní, v ktorom Rada uložila sankciu pre porušenie § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z., došlo k zastaveniu konania zo zákonného dôvodu podľa § 30 ods. 1 písm. h/ správneho poriadku pretože „odpadol dôvod konania“ (rozhodnutie RZK/59/2011), pričom skutkový stav bol totožný.

Vzhľadom na absenciu odôvodnenia v rozhodnutí o zastavení konania (pričom má za to, že Rada by mala v prvom rade v takomto prípade rozhodnúť meritórne a určiť, že zákon porušený nebol), nie je vysielateľovi zrejmé, podľa akého kľúča Rada pri rozhodovaní v jednotlivých prípadoch postupovala a postupuje. Vysielateľovi nie je zrejmé, pre aký dôvod postupuje Rada v rovnakej veci rôzne a režim sankcionovania vysielateľa je preto nemožné považovať za zákonný nakoľko je v priamom rozpore s garanciou právneho štátu, najmä s princípom právnej istoty (II. ÚS 34/95). Rovnaké protichodné rozhodnutia boli tiež Radou vydané v konaní č. 123-PLO/O1234/2011, RP/57/2011 a RZK/58/2011.

Takto potom podľa navrhovateľa napadnuté rozhodnutie predstavuje porušenie základných zásad právneho štátu, najmä zásady právnej istoty.

Uviedol, že v prípade úspechu si uplatňuje náhradu trov konania.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k podanému opravnému prostriedku uviedla, že navrhuje rozhodnutie potvrdiť s poukazom na príslušné právne predpisy a riadne zistený skutkový stav veci. Zotrvála na dôvodoch svojho rozhodnutia nesúhlasiac s tvrdeniami navrhovateľa uvedenými v odvolaní, majúc za to, že v napadnutom rozhodnutí uviedla skutočnosti, ktoré ju viedli k záveru o porušení povinností podľa § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. a svoj postup riadne zdôvodnila.

Odporkyňa argumenty navrhovateľa ohľadne absencii odôvodnenia rozhodnutia o zastavení správneho konania č. 123-PL0/0-1235/2011 v časti možného porušenia ustanovenia § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. v súvislosti s odvysielaním komunikátu propagujúceho program Piráti Karibiku dňa 05. decembra 2010 o cca 17:47:42 hod. a program Áno, šéfe! toho istého dňa o 17:14:57 hod. vyhodnotila tak, že sa týkajú iného rozhodnutia, preto nemôžu byť podľa jej názoru predmetom odvolania. Skonštatovala, že jej postup pri vydávaní rozhodnutia RZK/59/2011 o zastavení konania nemá vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a v prípade pochybnosti o zákonnosti postupu odporkyne mal navrhovateľ právo podať žalobu podľa druhej hlavy piatej časti OSP, o čom bol v predmetnom rozhodnutí poučený. Napriek uvedenému odporkyňa poukázala na skutočnosť, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že komunikáty propagujúce Piráti Karibiku a Áno, šéfe! nie sú upútavkami, nakoľko v nich nie je uvedený deň a čas vysielania týchto programov. Z uvedeného dôvodu tvrdenie navrhovateľa o totožnosti skutku považuje za nepravdivé. Poukázaním na rozdielnosť medzi skutkovými stavmi v prípade vydania napadnutého rozhodnutia a rozhodnutia o zastavení konania odporkyňa vyhodnotila uvedenú námietku ako účelovú a nepravdivú.

Na základe vyššie uvedeného odporkyňa mala za to, že ako príslušný správny orgán v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci, na ktorý správne aplikovala relevantné ustanovenia zákona. Ďalej mala za to, že jej rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní správny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného v zmysle ustanovení zákona č. 71/1967 Zb., a že navrhovateľ nebol na svojich právach ukrátený rozhodnutím ani postupom správneho orgánu, a že napadnuté rozhodnutie a postup je v súlade so zákonom a navrhuje, aby Najvyšší súd v súlade s (§ 250q ods. 2 OSP) napadnuté rozhodnutie odporkyne č. RP/58/2011 zo dňa 21. júna 2011, ako právne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd vecne príslušný na konanie vo veci (§ 246 ods. 2 písm. a/ OSP a § 64 ods. 5 a 6 zákona č. 308/2000 Z. z.) preskúmal v rozsahu opravného prostriedku v zmysle ustanovení tretej hlavy piatej časti OSP napadnuté rozhodnutie odporkyne prejednal na ústnom pojednávaní (§ 250q ods. 1 OSP) dňa 23. februára 2012, za neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu (§ 250g ods. 2 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP), ktorí svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil konať v jeho neprítomnosti, oboznámil sa s obsahom spisového materiálu včítane obsahu administratívneho spisu odporkyne č. 123-PLO/O-1235/2011 a dospel k záveru, že opravnému prostriedku navrhovateľa nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti OSP (§ 250l ods. 1 OSP).

Podľa § 250l ods. 2 OSP pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 250i ods. 2 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Citované ustanovenie § 250i ods. 2 OSP je faktickou transpozíciou požiadavky tzv. „plnej jurisdikcie“ ako atribútu práva na spravodlivý proces. Súd pri svojom rozhodovaní nesmie byť obmedzený v skutkových otázkach len tým, čo tu zistil správny orgán, a to ani čo do rozsahu vykonaných dôkazov, ani ich obsahu a hodnotenia zo známych hľadísk závažnosti, zákonnosti a pravdivosti. Súd teda celkom samostatne a nezávisle hodnotí správnosť a úplnosť skutkových zistení urobených správnym orgánom, a ak pritom zistí

skutkové či (procesné) právne deficity, môže reagovať jednak tým, že uloží správne orgánu ich odstránenie, nahradenie alebo doplnenie, alebo tak urobí sám.

Porovnaním opravného prostriedku a obsahu administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že skutkový stav medzi účastníkmi nie je sporný. Navrhovateľ nepoprel, že dňa 05. decembra 2010 z hora uvedených časoch odvysielal v rámci programovej služby JOJ vyššie popísané upútavky.

Predmetom preskúvaného konania v danej veci je rozhodnutie a postup odporkyne - správneho orgánu, ktorým rozhodnutím bola navrhovateľovi uložená sankcia podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. za porušenie povinnosti podľa § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z..

Úlohou najvyššieho súdu preto v zmysle námietok navrhovateľ bolo posúdiť, či navrhovateľ odvysielaním tohto programu porušil zákonné ustanovenia špecifikované odporkyňou v rozhodnutí, a či sankcia bola uložená v súlade so zákonom.

Podľa § 4 ods. 1 až 4 zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii, poslaním Rady je presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie.

Rada dbá o uchovávanie plurality informácií v spravodajských reláciách vysielateľov, ktorí vysielajú na základe zákona alebo na základe licencie podľa tohto zákona. Dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisiu a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie v rozsahu vymedzenom týmto zákonom.

Podľa § 5 ods. 1 písm. g/, h/ zákona č. 308/2000 Z. z., do pôsobnosti Rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov, 7) ukladať sankcie vysielateľom, prevádzkovateľom retransmisie a poskytovateľom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, ako aj tým, ktorí vysielajú alebo prevádzkujú retransmisiu bez oprávnenia,

Podľa § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z., na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti sú vysielateľ televíznej programovej služby a poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie povinní na ochranu maloletých zaviesť a uplatňovať JSO ustanovený podľa osobitného predpisu 28a).

Podľa § 1 ods. 6 vyhlášky Ministerstva kultúry Slovenskej republiky č. 589/2007 Z. z. ktorou sa ustanovujú podrobnosti o JSO audiovizuálnych diel, zvukových záznamov umeleckých výkonov, multimediamiálnych diel, programov alebo iných zložiek programovej služby a spôsobe jeho uplatňovania (ďalej len „vyhláška č. 589/2007 Z. z.“), obsah každého audiovizuálneho diela, multimediamiálneho diela, programu poskytovaného prostredníctvom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, programu alebo inej zložky televíznej programovej služby sa klasifikuje samostatne; to neplatí pre zložku televíznej programovej služby, ktorá je určená na získanie a udržanie pozornosti verejnosti na vlastné vysielanie a programy (ďalej len „upútavka“). Obsah každej časti seriálu, série alebo cyklu sa klasifikuje osobitne.

Podľa § 6 ods. 5 vyhlášky č. 589/2007 Z. z., programy alebo iné zložky televíznej programovej služby klasifikované ako nevhodné pre vekovú skupinu maloletých do 7 rokov, do 12 rokov, do 15 rokov alebo nevhodné a neprístupné pre vekovú skupinu maloletých do 18 rokov a programy alebo iné zložky televíznej programovej služby klasifikované ako vhodné pre vekovú skupinu maloletých do 7 rokov, od 7 rokov, do 12 rokov, od 12 rokov alebo od 15 rokov sa označujú grafickým symbolom jednotného systému označovania po celý čas vysielania týchto programov alebo iných zložiek televíznej programovej služby v pravom alebo ľavom hornom rohu televíznej obrazovky. Upútavka k programu sa označí totožným grafickým symbolom ako samotný program.

Podľa § 64 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, e/ zákona č. 308/2000 Z. z., za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 67 ods. 3 písm. c/ zákona č. 308/2000 Z. z. Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 663 eur do 66.387 eur a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 99 eur do 19.916 eur, ak nezabezpečil klasifikáciu a označenie programov alebo iných zložiek programovej služby (§ 20 ods. 4) alebo nezabezpečil časové zaradenie programov alebo iných zložiek programovej služby v súlade s podmienkami ustanovenými osobitným predpisom (§ 20 ods. 5).

Podľa § 3 ods. 1, 2, 4 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 32 ods. 1, 2 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1 veta prvá správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade).

V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia (§ 47 ods. 3 správneho poriadku).

Najvyšší súd z obsahu administratívneho spisu mal za preukázané, že odporkyňa oznámila navrhovateľovi listom zo dňa 01. marca 2011 začatie správneho konania č. 123-PLO/O-1235/2011 vo veci možného porušenia § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. v súvislosti s tým, že dňa 05. decembra 2010 odvysielal v rámci programovej služby JOJ o cca 16:47:28 hod. upútavku na program C. S. I. Miami, o cca 16:48:23 hod. upútavku na program Profesionáli, o cca 16:48:57 hod. upútavku na program Súdna sieň, o cca 17:13:07 hod. upútavku na program C. S. I. Miami, o cca 17:13:32 hod. upútavku na program Odsúdené, o cca 17:13:56 hod. upútavku na program C. S. I. New York, o cca 17:14:28 hod. upútavku na program Panelák, o cca 17:46:48 hod. upútavku na program Vtiera Castle, o cca 17:47:14 hod. upútavku na program Súdna sieň, ktoré neboli označené grafickým symbolom JSO po celý čas ich vysielania, čím mohlo dôjsť k nesprávnemu uplatneniu JSO.

- odporkyňa listom zo dňa 05. apríla 2011, č. 2280/2011 vyzvala navrhovateľa opätovne na vyjadrenie sa k podkladom pre rozhodnutie v správnych konaniach 123-PLO/O-1235/2011, 122-PLO/O-1234/2011, 129-PLO/O-1241/2011, 126-PLO/O-1238/2011, 135-PLO/O-1247/2011
- odporkyňa rozhodnutím zo dňa 21. júna 2011 č. RKZ/59/2011 správne konanie 123-PLO/O-1235/2011 zastavila v časti možného porušenia § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. v súvislosti s odvysielaním komunikátu propagujúceho program Piráti Karibiku dňa 05. decembra 2010 o cca 17:47:42 hod. a program Áno, šéfe! dňa 05. decembra 2010 o cca 17:14:57 hod. bez ich označenia grafickým symbolom JSO po celý čas ich vysielania, pretože odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu.
- rozhodnutím zo dňa 21. júna 2011 č. RP/58/2011 uložila Rada navrhovateľovi za porušenie § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. pokutu podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. určenú podľa § 67 ods. 3 písm. c/ zákona č. 308/2000 Z. z. vo výške 700 eur. Rozhodnutie bolo navrhovateľovi doručené dňa 19. júla 2011.
- súčasť administratívneho spisu tvorí aj prepis/popis skutkového stavu a DVD nosič vysielanie TV JOJ zo dňa 05. decembra 2010, Kráska a zviera 16:15 hod..

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z obsahu pripojeného administratívneho spisu je zrejmé, že v preskúvanom konaní Rada v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci a správne aplikovala príslušné ustanovenia zákona č. 308/2000 Z. z.. Taktiež správna úvaha, ktorú odporkyňa použila v napadnutom rozhodnutí vychádza z logických argumentov. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožnil preto s námietkami navrhovateľa, že odporkyňa nesprávne právne posúdila skutkový stav, a že napadnuté

rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov ani s námietkou ohľadne rozporu režimu sankcionovania s princípom právnej istoty v predmetnom konaní považujúc takéto námietky za účelové nemajúce oporu v spisovom materiáli. S poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu č. III. ÚS 322/2011-11.

Najvyšší súd z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia mal preukázať, že odporkyňa v dôvodoch rozhodnutia uviedla skutkové zistenia, ktoré boli podkladom jej rozhodnutia, skutkové okolnosti náležite vyhodnotila, zaoberajúc sa odlišnosťami upútavky a vlastnej propagácie, pričom správne zhodnotila, že v danom prípade ide jednoznačne o upútavky, čo aj náležite zdôvodnila. Z uvedených dôvodov podľa názoru súdu napadnuté rozhodnutie odporkyne nie je možné považovať za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

Z obsahu spisového materiálu je nesporné, že navrhovateľ odvysielaním upútaviek na programy C. S. I. Miami, Profesionáli, Súdna sieň, Odsúdené, C. S. I. New York, Panelák a Vtiera Castle dňa 05. decembra 2010 bez označenia grafickým symbolom JSO po celý čas ich vysielania naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. Najvyšší súd Slovenskej republiky na tomto mieste zhodne s názorom vysloveným už aj v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2SŽ/20/2011-18 zo 16. novembra 2011 (pozri www.nsud.sk) zdôrazňuje, že upútavku pozostávajúcu zo zostrihov programu a označení programu spolu s časom jeho vysielania je nevyhnutné chápať ako jeden celok, ktorý diváka komplexne informuje o určitom programe. Tento celok je tvorený súhrnom informácií, ktoré na seba bezprostredne nadväzujú, a gradujú do výslednej informácie o názve programu a čase jeho vysielania. Preto každá jednotlivá informácia v upútavke musí byť označená piktogramom jednotného systému označovania podľa § 6 ods. 5 vyhlášky č. 589/2007 Z. z., a preto najvyšší súd dospel k záveru, že sankcia uložená odporkyňou podľa § 64 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 67 ods. 3 písm. c/ zákona č. 308/2000 Z. z. bola oprávnená.

Dôvody pre stanovenie výšky pokuty dostatočne vyplývali z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a podľa názoru súdu nevybočili z medzí stanovených príslušným ustanovením zákona. Nepodstatným pri tom podľa najvyššieho súdu bolo, či odporkyňa pri rozhodovaní v tejto veci dodržala princíp rovnakého prístupu ku všetkým účastníkom, t. j. či udelila ostatným vysielateľom aj za opakované porušenia zákona v rovnakej veci pokuty v takej istej výške alebo nie, pretože ani preukázanie tohto tvrdenia nezbavuje

navrhovateľa zodpovednosti za to, že sám odvysielal takýto program v zákonom zakázanej dobe.

Ak rozhodnutím č. RZK/59/2011 zo dňa 21. júna 2011 došlo k zastaveniu správneho konania v časti možného porušenia ustanovenia § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. v súvislosti s odvysielaním komunikátu propagujúceho program Áno, šéfe! dňa 05. decembra 2010 o cca 17:14:57 hod. a Piráti z Karibiku dňa 05. decembra 2010 o cca 17:47:42 hod., pretože odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu, absenciu odôvodnenia v uvedenom rozhodnutí nie je možné účinne namietať v konaní týkajúceho sa uloženia sankcie. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, je dôvod zastavenia konania dostatočne zrejmy a zrejme je aj to že s tú časť rozhodnutia, ktorou bola navrhovateľovi uložená pokuta, nijako neovplyvňuje Navrhovateľovo tvrdenie o totožnosti skutkového stavu vo všetkých odvysielaných komunikátoch je preto nielen právne i skutkovo neopodstatnené ale i zavádzajúce. Z napadnutého rozhodnutia je dôvod zastavenia konania, vo výroku rozhodnutia špecifikovaných komunikátov, zrejmy natoľko, aby dal odpoveď na takýto postup správneho orgánu. Okrem toho Rada postupovala pri posudzovaní hodnotiacich kritérií podľa § 1 ods. 6 vyhlášky č. 589/2007 Z. z. pri každom z komunikátov samostatne.

Poukázaním na rozpor režimu sankcionovania s ústavným princípom právnej istoty je potrebné uviesť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje túto námietku vo vzťahu k tomuto konaniu za irelevantnú, nakoľko, tak ako už bolo vyššie zmienené, rozhodnutie o zastavení konania nemôže byť predmetom prieskumu konania podľa tretej hlavy piatej časti OSP a keďže sa súd zaoberal aj preskúvaním samotného postupu správneho orgánu, je nutné uviesť, že nezistil v konaní také vady, ktoré by mali za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Rozhodnutie odporkyne podľa názoru najvyššieho súdu má všetky náležitosti ustanovené v § 47 správneho poriadku a nevykazuje formálne ani logické nedostatky. Najvyšší súd tiež nezistil, že by opravným prostriedkom napadnuté rozhodnutie Rady trpelo vadami, ku ktorým musí súd prihliadať bez ohľadu na to, či navrhovateľ takýto nedostatok rozhodnutia namieta (250i ods. 3 v spojení s § 250l ods. 2 OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietku navrhovateľa uvedené v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne

za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci odlišne od záverov Rady uvedených v napadnutom rozhodnutí. Keďže v rozsahu navrhovateľom vymedzených dôvodov opravného prostriedku nebolo zistené pochybenie pri aplikovaní relevantných zákonných ustanovení najvyšší súd s poukázaním na vyššie uvedené napadnuté rozhodnutie Rady podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil.

O uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol najvyšší súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá a § 5 ods. 1 písm. e/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a položky č. 10 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy k tomuto zákonu.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa ustanovenie § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP, tak že navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal, keďže v konaní nemal úspech.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. februára 2012

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková